

Երևան, 4 Յունիս, 2021

ՏԵՐՈՒԱԿԱՆ ԱՊՈՔԵ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմասպութիւն Հօր Յիսուս, կուր ինձ իմասպութիւն վբարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա զիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 143 ՈՂԲ ԵՒ ԶՂՋՈՒՄ

Տէր, լսէ իմ աղօթքս,
դուն՝ որ հաւափարիմ ես՝ ականջ դիր աղաշանքներուս,
դուն՝ որ արդար ես՝ պատասխան կուր ինձի:
Ես քու ծառադ եմ, զիս դափասփանի մի՛ ենթարկեր,
որովհետեւ չկայ կենդանի արարած մը որ քու դիմացդ արդարանայ:
Թշնամին զիս հալածեց, կեանքս հողին հաւասարցուց,
եւ զիս խաւար աշխարհին բնակիչ դարձուց, արդէն մեռած մարդոց պէս:
Հոգիս խօսվի մէջ է, սիրու կը սոսկայ:
Կը յիշեմ անցեալ ժամանակները, կը խորհիմ քու բոլոր գործերուդ մասին,
կը խոկամ ըրածներուդ մասին:

Ձեռքերս քեզի կ'երկարեմ օգնութեան համար.

Ճարաւ հողի պէս՝ հոգիս ծարաւ է քեզի:

Շուր ըրէ, Տէր, պատասխան կուր, հոգիս արդէն կը մարմրի,
ինձմէ երես մի՛ դարձներ, մի՛ ձգեր որ ողջ-ողջ գերեզման իշնեմ:
Ամէն առաւօդ ինձի սէրդ լսել կուր, որովհետեւ ես քեզի վսպահեր եմ:
Ահա քեզի կը դիմեմ, ցոյց կուր՝ ինչ ձեւով կ'ուկես որ ապրիմ:
Տէր, պատէ զիս թշնամիներէս, ես քեզ իմ ապաւէնս դարձուցի:
Քու կամքդ կափարել սորվեցուր ինձի, որովհետեւ իմ Ասպուածս ես դուն.
քու բարի Հոգիդ զիս ուղիղ ճամբով թող առաջնորդէ:
Տէր, քու անունդ փառաւորելու համար՝ պատէ կեանքս.
դուն՝ որ արդար ես, այս նեղութենէն դուրս քեր իմ անձս:
Ինձի հանդէպ սէրդ ցոյց կուր. թշնամիներս ոչնչացուր,
բնաջնջէ բոլոր անոնք որոնք ինձի նեղութիւն կուր փան,
որովհետեւ քու ծառադ եմ ես:

ՃԱՐԱԿԱՆ-ԱՊՈՔԵ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:

ՎԱԼԵՆԱՍՈՎՐՔ ԵՐՐՈՐԴՈՎՄԻՒՆ, ՄՈՎԿ ԱԺԽԱՐՀԻՄ ԽԱՊԱՂՈՎՄԻՒՆ:

Եւ ՀԻԱՆԴԱԳ բժշկութիւն, ՆԱՇԵԿԵԼՈՅ արքայութիւն:

Արի ՎԱՍՈՎԱՃ ՀԱՐԻՄ ՄԵՐՈՅ, որ ապաւէն ես ՆԵՐԵԼՈՅ:

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, ՅԻՍՈՍ ՓՐԿԻՇ ՄԵՎ ՈՂՈՐՄԵԱ:

Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
աջ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի տուէ եւ ի գիշերի,
ի նստիլ ի տան, ի գնալ ի նանապարի,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՛ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:

ՕՐՈՒԱՆ ՆԻՒԹԸ
ՀԱՅԻԵԼԻ ՄԱՐԳԱՐԷՇԻԹԻՒ
9 ԳԼԽ

ԴԱՍԻԵԼ ԻՐ ԺՈՂՈՎՈՒՐԴԻՆ ՀԱՄԱՐ ԿԱՂՕԹՔ (9.1-19)

Հարուած մը, որուն մեջ մեզի կը ներկայացուի Դանիէլի աղօթքը իր ժողովուրդին համար: Երեւոյթ մը որ կը սորվեցնէ, թէ ինչպէս Դանիէլ անփարբեր չի մնար, եւ երբեք անմասն չուզեր զզալ իր ժողովուրդին հետ: Դանիէլ ինքզինք կը ներկայացնէ մաս եւ բաժին իր ժողովուրդին հետ:

«Երեսս Տէր Ասպուծոյն դարձուցի»: Կը նշանակէ դէսի Ասպուած: Բայց պարզ այդ ուղղութեամբ դարձնելու մասին չէ խօսքը, այլ՝ իրենք Ասպուծմէ երես դարձուցած էին իրենց մեղքին պարճառով, եւ հիմա Դանիէլ կարծէք ձեւով մը կը դառնայ ներկայացուցիչը այդ ժողովուրդին եւ կը վերադառնայ Ասպուծոյ:

Աղօթքի ձեւը:

Ծոմապահութիւն, քուրծով ու մոխիրով աղօթք ու աղազանք եւ խոսքովանութիւն:

Աղօթքի բովանդակութիւնը:

Ասպուծոյ ահաւորութիւնը: Ասպուծոյ ուխտին ու ողորմութիւնը որուն հաւափարիմ է Ասպուած: Այս Ասպուծոյ գործերը մեծ են ու ահաւոր, այն ինչ ոչ մեկ միտք չի կրնար ըմբռնել:

Խոսքովանութիւն: Անդրադարձ կափարուած սխալին: «Մենք մեղք գործեցինք, անօրէնութիւն ընել, ապսրամքի, Ասպուծոյ պափուիրաններէն ու օրէնքներէն խոփորիլ: Ասպուծոյ ծառաներուն՝ մարգարէներուն խօսքը մտիլ ընել, որոնք կը դրկուին զգասպութեան հրաւիրելու ժողովուրդը»: Սա ցոյց կու փայ, որ Ասպուած մնայուն կը հեփաանդէ մարդուն որպէսզի մարդը վերադառնայ իր սխալէն, որպիեսպես հակառակ մարդուն մեղաւորութեան, Ասպուած անոր մահը չուզեր, այլ դարձը եւ փրկութիւնը:

Ասպուծոյ կը փայելէ ողորմութիւն եւ ներողութիւն, որովհետեւ միայն ճշմարիք Ասպուած Ինքն է որ կ'ողորմի եւ կը ներէ: Խսկ մարդուս կը փայելէ ամօթք: Հեփեւարար, ժողովուրդը կ'ապսրամքի Ասպուծոյ ողորմութեան եւ ներողութեան դէմ: Ասպուած զիրենք ազափագրած էր Եզիափոսի սպրկութենէն, մեղքի սպրկութենէն, եւ ահա իրենք անզամ մը եւս կը վերադառնան այդ մեղքին ապսրամքելով Ասպուծոյ դէմ: Ասպուած ոչ միայն ներեց եւ ողորմեցաւ, այլ նաև պափուիրաններ գրուաւ, որպէսզի ըստ այնմ շարունակեն իրենց կեանքի ընթացքը: Ահա այս խսկ պարճառով Դանիէլ կը խստփովանի որ Ասպուած այս աղեփը պափրապած էր, եւ այս մեկը արդար է, ասով զգասպութեան հրաւիրելու իր ժողովուրդը, բայց անոնք անոր ձայնին մտիկ ըլրին:

Այս բոլորէն եփք, սակայն, Դանիէլ կը խնդրէ որ Ասպուած լսէ իր ծառային աղօթքն ու աղազանքը իր սիրոյն ու ողորմութեան համար, ոչ թէ կափարուած մեղքին համար, այլ գալիք պափուիհասին, որ դեսիլքի ճամբով գրուեցաւ: Բայց այս բոլորը դակաւին Ասպուծոյ ամբողջական բարկութիւնը չեն:

ԳԱԲՐԻԵԼ ՄԱՐԳԱՐԷՇԻԹԻՆԸ ԿՐ ԲԱՑԱՏՐԵ (9.20-27)

Ահա աղօթքին պափասխանը: Դանիէլ, այնպէս ինչպէս Մովսէսի պարագային, ինքզինք երբեք գերադաս չնկապեց, այլ ընդհակառակը, իր ժողովուրդին հետ մաս եւ բաժին, եւ ժողովուրդին մեղքը ներկայացուց որպէս թէ իրը, եւ ըստ այնմ Ասպուծոյ ողորմութիւնը խնդրեց, եւ Ասպուած պափասխանեց: Այդ պափասխանը, սակայն, գալիք պափուիհասն է, ինչպէս նաև Մեսիային գալուափը, որուն նաև պիտի անդրադառնայ Քրիստոս Մաքրելու 24 գլխուն մեջ: Այս բացափրութիւնը կը պահանջէ ուշադրութեամբ մտիկ ընելու եւ հասկնալու: